

[Holstein.]

Ansvar, som har været skæbnesvangert, hver Gang vi er gaaet til en Reform af vort Forsvarsvæsen.

Med Hensyn til Søværnet er der den mærkelige Mod sætning i Marineautoriteternes Stilling i 1922 og nu, at hvad man sagde god for i 1922, finder man i Øjeblikket ruinerende og skæbnesvangert for Flaaden. Efter Forslaget til Finansloven for 1928—29 er der afsat paa Marineministeriets Budget til Nybygninger, Vedligeholdelse og Udrustning 6 245 000 Kr., hvoraf til Flyvevæsenet $\frac{1}{2}$ Million, medens det nye Lovforslag anfører 8 170 000 Kr. til Nybygninger, Vedligeholdelse og Udrustning alene til Flaaden, idet det nye Forslag jo regner med et for Hær og Flaade fælles Luftværn, til hvilket de nødvendige Bevilinger er opført særskilt. Altsaa Kontoen for Nybygninger o. s. v. paa Finanslovsforslaget gaar op med 2 245 000 Kr. Tallet 8 170 000 Kr. maa ses i Relation til den Sum, som hele den sømilitære Sagkundskab i 1922 ansaa for tilstrækkelig til Flaadens Nybygninger, Vedligeholdelse og Udrustning, nemlig 6 600 000 Kr., da Kronen var 79 Guldøre værd. Angaaende Beløbet og Sagkundskabens Stilling den Gang skal jeg indskrænke mig til at henvende ærede Medlemmernes Opmærksomhed paa Militærkommissionens Betænkning Bind I, Side 317, og Bind II, Side 476; det sidste Sted findes Budgettet, og paa Side 317 findes de da afgørende marinemilitære Autoriteters Godkendelse af dette Budget og denne Flaadeordning. Naar nu Forholdet er det, at Flaadens Linie gaar ned fra 6 Orlogsskibe paa ca. 18 000 t og 24 Torpedobaade og Undervandsbaade paa ca. 7 000 t til 4 Orlogsskibe paa ca. 16 000 t og 20 Undervandsbaade og Torpedobaade paa ca. 6 000 t, men man samtidig gaar op med den nævnte Konto fra 6 600 000 Kr., da Kronen var 79 Ø. værd, til 8 170 000 Kr., da den er i Pari, saa kan jeg ikke se andet end, at Sagkundskaben har haft forfærdende Uret i 1922, og at det er den daværende Marinesagkundskabs Skyld, naar Flaaden nu efter Kaptajn løjtnant Vestermans og fleres Udtalelser er geraadet i fuldstændigt Forfald. Man kan efter min Formening kun gaa med til den Del af Forslaget, der angaar Flaaden, under den Betingelse, at den sømilitære Sagkundskab indrømmer, at den regnede ganske forkert i 1922. Men jeg betvivler, aldeles bortset herfra, at ansvarlige Politikere, saaledes som Sagkundskaben efterhaanden er blevet splittet og politisk demoraliseret, med Føje

kan skyde sig ind under, hvad Sagkundskaben siger i denne Sag, for jeg mener, at hele den Plan, der stilledes op for Flaadens Vedkommende, har været forfejlet. Jeg vil slet ikke tale om Situationen for Hærens Vedkommende, for der har jo Udviklingen i de forløbne Aar tilstrækkelig vist, i hvilken Grad hele 1922-Ordningen var forfejlet. Naar vore Militærautoriteter taler militær Sagkundskab indbyrdes og ikke taler Politik med Venstres Politikere, nærer jeg ikke Tvivl om, at den altovervejende Del af vort ledende Officerskorps vil skrive under paa de Betragtninger, som jeg fremsatte, da jeg i dette Foraar forelagde mit Forslag til Revision af Hærordningen af 1922, og hvori jeg paaviste, at jo længere Tid der gik, uden at 1922-Ordningen for Hærens Vedkommende undergik en kraftig Reform til det bedre, desto mere vilde Hæren komme i Forfald, og at den allerede var i Forfald.

Men jeg mener ogsaa, at for Marinens Vedkommende er det ikke uberettiget at hævde, at den Plan og de Beregninger, hvorpaa der byggedes i 1922, har været ganske misvisende og forfejlede. Hvad var det for Skibe, man regnede med, og som man den Gang paa Papiret indrullerede som Flaadens Linieskibe? Hvad er overhovedet de saakaldte Orlogsskibe eller Kystforsvarsskibe værd under de krigerske Konflikter, som vor Marine kan tænkes at komme til at staa overfor? Efter min Formening er de til mere Skade end til Gavn. Jeg tror, at Marinen vilde blive langt, langt effektivere til at løse de Opgaver, der kommer til at ligge for, hvis man afskaffede de 4 Orlogsskibe, som nu er projekteret, og i Stedet for maaske fik et Marineskib, som kunde vise Flaget i i fremmede Havne, det er den diplomatiske Side af Flaadens Betydning, og den vil jeg ikke underkende Berettigelsen af. Men hvor Talen er om den krigspolitiske Side af Flaadens Opgaver, mener jeg ubetinget, at Marinen vilde blive stærkere og effektivere, hvis man afskaffede de 4 Orlogsskibe og i Stedet anvendte Pengene til at skaffe første Klasses Undervandsbaade, som tillige kunde være Mineudlæggere, og til at anskaffe motordrevne, hurtiggaaende Torpedobaade.

Danmark er jo nu Medlem af Folkenes Forbund, og det er almindelig erkendt, at Opgaven for et lille Land, der er Medlem af Folkenes Forbund, er at yde Forsvar en vis Tid, kortere eller længere — det kan man diskutere om — yde et Forsvar af større eller mindre Beskaffenhed